

Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 24, 2021

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. G.P. van Hooft, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.I.J. Overgoor, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2021:3983](#) 21-12-2021

Vernietiging faillissement Tennor omdat standstill is overeengekomen met materiële schuldeisers

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2021:13743](#) 14-12-2021

Faillissementsverzoek afgewezen omdat geen concrete steunvorderingen zijn aangevoerd

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:12445](#) 14-12-2021

Faillietverklaring natuurlijk persoon met visgroothandel

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2021:6583](#) 08-12-2021

Bestuurder aansprakelijk voor faillissementstekort van ca. € 70.000, dat na beroep op matiging wordt verminderd tot € 25.000

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2021:4636](#) 08-12-2021

Bestuurdersaansprakelijkheid vastgesteld in renvooiprocedure

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2021:6149](#) 01-12-2021

De faillissementspauliana ter vernietiging van een nadere verdelingsovereenkomst

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:12146](#) 30-11-2021

Verzoek tot opheffing van beslagen in het kader van een afgekondigde afkoelingsperiode tijdens een WHOA-traject: een belangenafweging

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2021:5703](#) 22-11-2021

Verzoek om afkoelingsperiode in het kader van de WHOA

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:6769](#) 08-10-2021

Verlenging afkoelingsperiode exploitant vakantiehuisjes

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:6770](#) 03-09-2021

Toewijzing homologatieverzoek WHOA-akkoord

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:7215](#) 18-08-2021

Curator niet pro se aansprakelijk voor meewerken aan paulianeuze rechtshandeling

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:6766](#) 03-06-2021

Verlenging afkoelingsperiode WHOA. Geen gelegenheid tot indienen zienswijzen en verlenging is mogelijk na verstrijken afkoelingsperiode

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2021:6767](#) 29-03-2021

Afkondiging afkoelingsperiode hotelbedrijf en aanhouding artikel 378-verzoek

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2020:759](#) 04-02-2020

Vordering op grond van de faillissementspauliana wordt afgewezen

RECHTSPRAAK

Bestuurdersaansprakelijkheid vastgesteld in renvooiprocedure

De curator van een failliete vennootschap heeft een vordering op grond van artikel 2:248 BW ingediend in het faillissement van de bestuurder. In een renvooiprocedure tussen de curator van de vennootschap en een schuldeiser in het faillissement van de bestuurder erkent de rechtbank deze vordering.

De curator van een failliete vennootschap meent dat de bestuurder van deze vennootschap aansprakelijk is voor het boedeltekort. De bestuurder is ook failliet, zodat de curator een vordering heeft ingediend in het faillissement. Deze vordering is op de verificatievergadering betwist door een schuldeiser, waarop de rechter-commissaris partijen heeft verwezen naar de renvooiprocedure.

De curator stelt dat de administratie afwezig is en dat de jaarrekening over 2018 niet is gedeponereerd. Hiermee staat op grond van artikel 2:248 BW vast dat de (enige) bestuurder zijn taak kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld en wordt vermoed dat dit een belangrijke oorzaak is van het faillissement. Dit bewijsvermoeden is niet ontzenuwd.

De schuldeiser stelt dat de bestuurder de administratie heeft bewaard in zijn woning, maar dat de administratie verloren is gegaan nadat de politie de woning van de bestuurder heeft doorzocht. De politie zou de woning niet goed hebben afgesloten, waarna de woning door derden is leeggehaald en de administratie is weggenomen. De rechtbank gaat aan dit verweer voorbij, omdat in het proces-verbaal van doorzoeking is opgenomen dat geen schade is toegebracht aan de woning en dat deze in afgesloten staat is achtergelaten. De enkele stelling dat dit proces-verbaal niet klopt is onvoldoende om dit te weerleggen.

De schuldeiser voert verder aan dat het faillissement is veroorzaakt door hoge privéschulden van de bestuurder. De rechtbank passeert dit verweer, omdat zonder nadere toelichting niet duidelijk is hoe privéschulden kunnen leiden tot het faillissement van de vennootschap. Als de stelling is betrokken dat het faillissement is veroorzaakt door hoge schulden, is die stelling

naar het oordeel van de rechtbank nietszeggend. Het gaat om de oorzaak van het opgehouden zijn te betalen, maar daarover zijn geen concrete stellingen ingenomen.

Wat betreft de hoogte van het boedeltekort volgt de rechtbank de curator, mede omdat de hoogte door de curator van de bestuurder is erkend. Tot het boedeltekort behoren ook pensioenschulden waarvoor de bestuurder hoofdelijk aansprakelijk is gehouden door de rechter. De bestuurder hoeft deze schuld niet twee keer te voldoen, omdat de vennootschap voor die schuld is gekweten zodra de bestuurder de vordering van het pensioenfonds heeft voldaan. Het boedeltekort neemt dan met het bedrag van deze vordering af.

H.J. de Kloe, december 2021

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 08-12-2021

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2021:4636

Zaaknummer: C/08/266338 / HA ZA 21-226

Rechters: A.H. Margadant

Advocaten: D. Koerselman en K. Horstman

Wetsartikelen: 2:248 BW, 122 Fw, 2:10 BW en 2:394 BW

RECHTSPRAAK

Verzoek om afkoelingsperiode in het kader van de WHOA

Afkoelingsperiode is noodzakelijk voor de voortzetting van de onderneming en de voorbereiding van een akkoord. Bovendien worden de belangen van de crediteuren hierdoor gediend. Gevraagde termijn wordt aan banden gelegd.

Verzoekster is begin 2020 opgericht en exploiteert een slijterij. In maart 2020, dus vlak na de oprichting, brak de coronacrisis uit en werden door de overheid maatregelen ingevoerd. Daardoor moest verzoekster haar deuren direct sluiten. De schuldenlast is hierdoor opgelopen tot een totaalbedrag van circa € 90.000. In verband hiermee heeft verzoekster op 22 september 2021 een startverklaring in het kader van de WHOA gedeponereerd.

Op 8 oktober 2021 heeft een van de crediteuren het faillissement van verzoekster aangevraagd. Dat verzoek is afgewezen, maar de crediteur heeft aangekondigd hoger beroep te zullen instellen. In verband daarmee heeft verzoekster op 29 oktober 2021 verzocht om een afkoelingsperiode te gelasten. Deze procedure ziet op de beoordeling van dat verzoek.

Er is nog geen herstructureringsdeskundige aangewezen. Voor het kunnen afkondigen van een afkoelingsperiode is daarom ex artikel 371 lid 1 Fw vereist dat verzoekster een akkoord heeft aangeboden of toezegt dat dit binnen twee maanden zal worden gedaan. Verzoekster heeft deze laatste toezegging gedaan.

Een afkoelingsperiode is noodzakelijk voor het kunnen blijven voortzetten van de onderneming tijdens de voorbereiding van en de onderhandeling over het akkoord. Dat is namelijk alleen mogelijk wanneer verzoekster niet wordt overspoeld met verhaalsacties (zoals faillissementsaanvragen) van schuldeisers. Daarnaast is van belang dat er geen beslag wordt gelegd op de bankrekening en handelsvoorraden van verzoekster. Verder zijn de belangen van de schuldeisers met een afkoelingsperiode gediend. Als er geen akkoord tot stand komt, ligt het voor de hand dat uiteindelijk een faillissement zal volgen. De meerwaarde die behaald kan worden bij de voortzetting van de onderneming weegt op tegen het alternatief van een faillissement. Er is dus ook voldaan aan de vereisten van artikel 376 lid 4 Fw.

Verzoekster heeft gevraagd om een afkoelingsperiode van vier maanden. Daar gaat de rechtbank echter niet in mee. Verzoekster heeft namelijk toegezegd binnen twee maanden een akkoord te kunnen aanbieden. Daarom, en omdat de voorgespiegelde omzetgroei met de nodige onzekerheden is omgeven, wordt een afkoelingsperiode van twee maanden gelast. Zo nodig kan verzoekster vóórdat de lopende afkoelingsperiode is afgelopen, om verlenging daarvan vragen. In dat geval zal verzoekster wel aannemelijk moeten maken dat voldoende vooruitgang is geboekt in de totstandkoming en het aanbieden van het akkoord.

A.J.M. Wilmer & K.C.S. Meekes, december 2021

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-11-2021

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2021:5703

Zaaknummer: FT HO 21/850

Rechters: K.G. van de Streek, M.C. Bosch en K.M. van Hassel

Advocaten: S.R. Voorhorst

Wetsartikelen: 376 Fw

RECHTSPRAAK

Vordering op grond van de faillissementspauliana wordt afgewezen

De curator vordert terugbetaling van betalingen die vóór faillissement zijn verricht, omdat de gezamenlijke schuldeisers daardoor zouden zijn benadeeld. De gelden waaruit de betalingen zijn verricht kwamen echter geheel toe aan de pandhouder. Omdat de pandhouder instemde met de bewuste betalingen, is van benadeling geen sprake.

J.T.M. Vastgoed B.V. ('JTM') beheert een vastgoedportefeuille, waarvan de huurpenningen zijn verpand aan ING Bank ('ING'). JTM verkeert in zwaar financieel weer en ING zegt op enig moment de kredieten op. ING stelt vervolgens als eis dat een extern adviseur aan haar zal rapporteren over de afbouw van de portefeuille van JTM. Vanaf 2014 is één extern adviseur, door middel van wisselende vennootschappen, bij JTM betrokken. Vanaf 2017 verricht de adviseur zijn werkzaamheden voor JTM via Ambojeda Holding B.V. ('Ambojeda').

JTM wordt in 2018 failliet verklaard. De curator vernietigt buitengerechtelijk de meest recente overeenkomst van opdracht tussen JTM en Ambojeda, op grond van artikel 42 Fw. De curator vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat de overeenkomst van opdracht is vernietigd. Omdat door de vernietiging een rechtsgrond voor de betalingen (voor werkzaamheden die Ambojeda op basis van deze overeenkomst voor JTM heeft verricht) ontbreekt, vordert de curator tevens terugbetaling van deze betalingen. Subsidiair vordert de curator terugbetaling op grond van artikel 47 Fw.

Op grond van artikel 42 Fw kan een rechtshandeling, anders dan om niet, door de curator ten behoeve van de boedel worden vernietigd, indien de schuldenaar en schuldeiser bij het verrichten van de betaling wisten of behoorden te weten dat benadeling van de schuldeisers in een later faillissement daarvan het gevolg zou zijn.

Van benadeling is volgens de rechtbank in dit geval geen sprake. De rechtbank overweegt dat de curator niet of onvoldoende heeft weerspreken dat ING als eis stelde dat een extern adviseur zou rapporteren over de afbouw van de vastgoedportefeuille van JTM en dat

Ambojeda die werkzaamheden heeft uitgevoerd op basis van de vernietigde overeenkomst. Daarnaast is relevant dat de gelden waarmee Ambojeda werd betaald geheel aan ING zouden toekomen. Omdat ING instemde met de betaling van een extern adviseur, is van benadeling van de schuldeisers geen sprake. De rechtbank wijst daarom de primaire vordering van de curator af.

Voor vernietiging ex artikel 47 Fw is vereist dat hij die de betaling ontving, wist dat het faillissement van de schuldenaar reeds was aangevraagd of dat sprake is van onderling overleg tussen de schuldeiser en schuldenaar met als doel om de schuldeiser boven andere crediteuren te bevoordelen.

De rechtbank wijst ook deze vordering af, omdat het faillissement op het moment van de betalingen nog niet was aangevraagd en omdat geen feiten en omstandigheden zijn gebleken waaruit volgt dat sprake is geweest van 'onderling overleg' in voornoemde zin.

R.J.H. Berghuis, december 2021

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 04-02-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2020:759

Zaaknummer: 7607667\CV EXPL 19-1511

Rechters: J.M. Marsman

Advocaten: J.M. Wagenaar

Wetsartikelen: 42 Fw en 47 Fw

RECHTSPRAAK

Curator niet pro se aansprakelijk voor meewerken aan paulianeuze rechtshandeling

De curator van een modeketen heeft een schikking getroffen met de doorstarter van wie de curator het faillissement had aangevraagd. Deze aanvraag was gedaan met de curatoren van de dochter van de doorstarter. Nadat de doorstarter op deze aanvraag failliet is verklaard, stellen de curatoren de curator van de modeketen aansprakelijk voor het treffen van een paulianeuze schikking. De rechtbank wijst de vordering af.

Op 26 juni 2018 werd een vennootschap die een modeketen exploiteerde failliet verklaard. Op 29 juli 2018 is een doorstart gerealiseerd. De doorstarter zou tien winkellocaties overnemen en daarvoor de huur betalen. De doorstarter liet dit na, waarop de curator van de modeketen de doorstarter in rechte heeft betrokken. In augustus 2019 had de curator van de modeketen uit hoofde van hierdoor verkregen vonnissen een opeisbare vordering van € 236.140,75.

Aan een dochter van de doorstarter is op 15 april 2019 surseance van betaling verleend. Op 25 juni 2019 is de dochter alsnog failliet verklaard. De curatoren van de dochter plaatsten vraagtekens bij een meerpartijenovereenkomst op grond waarvan de voorraad van de dochter was verkocht, terwijl de betaling deels werd verricht op een bankrekening van de doorstarter en deels op een vordering waarvoor de doorstarter een garantie had verstrekt. De curatoren wilden daarom dat ook de doorstarter failliet verklaard zou worden. De curatoren benaderden daarom de curator van de modeketen met het verzoek gezamenlijk een faillissementsverzoek in te dienen.

Hangende het faillissementsverzoek heeft de curator van de modeketen een schikking getroffen tot betaling van € 130.000. Dit bedrag is kort voor betaling aan de boedel beschikbaar gesteld door twee gelieerde vennootschappen waarop de doorstarter een vordering had. De curator van de modeketen heeft hierop het faillissementsverzoek uitsluitend voor zichzelf ingetrokken, maar het faillissement is toch uitgesproken op verzoek

van de curatoren van de dochter. Een aanbod van de curatoren van de dochter om de vordering van de failliete modeketen over te nemen voor € 150.000 heeft de curator van de modeketen afgeslagen.

In deze procedure vorderen de curatoren van de doorstarter dat de curator van de modeketen aansprakelijk wordt gehouden voor het meewerken aan een paulianeuze transactie. De vaststellingsovereenkomst op basis waarvan het bedrag van € 130.000 is betaald, is gesloten onder druk van de faillissementsaanvraag en op deze aanvraag is het faillissement ook uitgesproken.

De rechtbank overweegt dat de curator was gebonden aan regels die tot doel hebben paulianeuze rechtshandelingen te voorkomen. Dit zijn regels in de zin van het arrest *Prakke/Gips* (HR 16 december 2011, ECLI:NL:HR:2011:BU4204), zodat de curator geen beleidsvrijheid had. Toch oordeelt de rechtbank dat de curator niet pro se aansprakelijk is.

De rechtbank acht daartoe van belang dat de curator van de modeketen het faillissementsverzoek uitsluitend wilde indienen als incassomiddel. Dit was de curatoren van de doorstarter ook bekend. Daarnaast boden de curatoren van de doorstarter € 150.000 om de curator af te laten zien van het treffen van de schikking. Als de curator dat aanbod had aanvaard, was voor de schuldeisers van de dochter € 150.000 minder beschikbaar. Verder is het bedrag van € 130.000 betaald door gelieerde vennootschappen, terwijl het volgens de rechtbank nog maar de vraag is of de curatoren van de doorstarter deze bedragen in het faillissement ook zo makkelijk zouden kunnen innen. Voorts overweegt de rechtbank dat het niet persoonlijk verwijtbaar is dat de curator van de modeketen voorrang heeft gegeven aan de schuldeisers in 'zijn faillissement' boven de schuldeisers van de doorstarter. Tot slot is van belang dat de curator van de modeketen er nog van uit had kunnen gaan dat het faillissement van de doorstarter toch niet werd uitgesproken.

H.J. de Kloe, december 2021

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 18-08-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:7215

Zaaknummer: C/13/689032 / HA ZA 20-893

Rechters: C.H. Rombouts

Advocaten: L.V. Drenth en M.P. Dol

Wetsartikelen: 6:162 BW en 47 Fw

RECHTSPRAAK

De faillissementspauliana ter vernietiging van een nadere verdelingsovereenkomst

Deze zaak gaat om een geschil tussen de curator en gedaagde over de afdracht van de overwaarde die is ontstaan bij de verkoop van een echtelijke woning. Op grond van een nadere overeenkomst zou de helft van de overwaarde toekomen aan gedaagde. De voorzieningenrechter overweegt dat de curator met succes deze nadere overeenkomst op grond van de faillissementspauliana heeft vernietigd.

Deze zaak gaat om een geschil tussen de curator en gedaagde over de afdracht van de overwaarde die is ontstaan bij de verkoop van een echtelijke woning. Nadat gedaagde en diens partner van tafel en bed waren gescheiden en deze scheiding werd ingeschreven in het huwelijksgoederenregister, hadden zij een echtscheidingsconvenant ondertekend. Hierin is overeengekomen dat de echtelijke woning zal worden verkocht en dat de overwaarde ten gunste zal komen van de partner. In juni 2020 zijn gedaagde en diens partner nader overeengekomen dat, anders dan wat aanvankelijk in het echtscheidingsconvenant is overeengekomen, de helft van de overwaarde aan gedaagde zal toekomen. In april 2021 is de partner in staat van faillissement verklaard. De echtelijke woning was inmiddels met overwaarde verkocht. De gedaagde weigerde medewerking te verlenen aan het verzoek van de curator om de helft van de overwaarde aan de bedoel uit te betalen. De curator heeft daarom met een beroep op de faillissementspauliana zoals neergelegd in artikel 42 Fw de overeenkomst van juni 2020 buitengerechtelijk vernietigd. Voor een succesvol beroep op de faillissementspauliana is vereist dat (1) de rechtshandeling onverplicht is verricht, (2) de schuldeisers van de partner daardoor zijn benadeeld en (3) de partner bij het verrichten van die rechtshandeling wist of behoorde te weten dat daarvan benadeling van schuldeisers het gevolg zou zijn.

Ten eerste overweegt de voorzieningenrechter dat de partner niet op grond van de wet of overeenkomst gehouden was van het eerder gesloten convenant af te wijken. Een dergelijke verplichting bestond ook niet op grond van het convenant. Ten tweede overweegt de

voorzieningenrechter dat voldoende aannemelijk is dat de boedel door de nadere afspraak tussen partijen wordt benadeeld. Het gevolg van die afspraak is namelijk dat de helft van de overwaarde aan gedaagde toekomt en niet ter beschikking staat aan de boedel. Ten derde overweegt de voorzieningenrechter dat het gaat om een rechtshandeling om niet. Daarom is het voor een geslaagd beroep op de faillissementspauliana voldoende dat de partner wetenschap had van benadeling. Dat die wetenschap er bij de partner was, staat niet ter discussie. Bovendien is de overeenkomst binnen een jaar vóór het faillissement van de partner gesloten en dan geldt op grond van artikel 45 Fw het wettelijk vermoeden van wetenschap van benadeling. Aldus is aan alle vereisten voor een succesvol beroep op de in artikel 42 Fw geregelde faillissementspauliana voldaan. Als gevolg van de vernietiging komt, op grond van het tussen partijen gesloten echtscheidingsconvenant, de volledige overwaarde toe aan de partner en inmiddels aan de boedel.

N. Igarah, december 2021

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 01-12-2021

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2021:6149

Zaaknummer: C/02/390960 / KG ZA 21-501

Rechters: Holierhoek, M.J.L. M.J.L. Holierhoek

Advocaten: F.T. Hiemstra en F.J.I. van den Branden

Wetsartikelen: 42 Fw en 45 Fw

RECHTSPRAAK

Verlenging afkoelingsperiode exploitant vakantiehuisjes

De rechtbank verlengt de afkoelingsperiode met twee maanden, ondanks aangevoerde bezwaren van belanghebbenden. De rechtbank treft wel een voorziening. Na een maand moet de observator de rechtbank op de hoogte stellen van de voortgang van het traject.

Een vennootschap die vakantiehuisjes verhuurt op meerdere locaties in Noord-Holland en Noord-Brabant is bezig met het aanbieden van een WHOA-akkoord. Op 26 mei 2021 heeft de rechtbank Amsterdam een afkoelingsperiode afgekondigd voor de duur van vier maanden en ambtshalve een observator benoemd (INS 2021-0162). In deze procedure wordt verzocht om verlenging van de afkoelingsperiode voor de duur van twee maanden. Een aantal belanghebbenden heeft een zienswijze ingediend.

De vennootschap stelt belangrijke vooruitgang te hebben geboekt in het tot stand brengen van een akkoord. Zo zijn geschillen tussen aandeelhouders opgelost, is de liquidatie- en reorganisatiewaarde van de vennootschap vastgesteld, is de verificatie afgerond en is in concept een klassenindeling opgesteld. De financiering is nog niet volledig rond. De vennootschap wil een debt-for-equity swap aanbieden, maar heeft financiering nodig voor schuldeisers die geen aandelen wensen. De financiering wordt aangetrokken bij Rabobank. Hiervoor was in eerste instantie een TOA-krediet nodig om renovatiewerkzaamheden te verrichten.

Omdat het TOA-krediet niet werd toegekend door Qredits, is gesproken over alternatieve financiering. Twee vestigingen worden omgezet van fullservice naar franchise. De eigendom van deze vestiging gaat dus over naar de exploitant. Hierdoor komen liquide middelen vrij om de lening van de Rabobank deels af te lossen en hoeven de renovatiewerkzaamheden waarover was gesproken niet meer verricht te worden. Het TOA-krediet is daarom niet meer nodig. De vennootschap wil verder vijf huisjes die nog in de opslag staan verkopen voor € 100.000. Tot slot is gesproken met andere exploitanten die hebben aangegeven ook op franchisebasis verder te willen gaan. Hierdoor kan de volledige schuld bij Rabobank op termijn worden afgelost.

De vennootschap heeft een liquiditeitsprognose overgelegd waaruit blijkt dat de lopende verplichtingen de komende twee maanden betaald kunnen worden.

De observator bevestigt de door de vennootschap weergegeven activiteiten om het akkoord tot stand te brengen en heeft vertrouwen in een goede afloop. Ook stelt de observator dat de schuldeisers met een akkoord beter af zijn dan bij een faillissement.

De belanghebbenden die een zienswijze hebben ingediend menen dat zij onvoldoende op de hoogte worden gehouden van het verloop van het akkoordtraject. Het lijkt erop dat alleen geprobeerd wordt een grote schuldenlast te lozen, terwijl de grote verliesgevendheid van de vennootschap niet wordt aangepakt. Ook menen de belanghebbenden dat zij aan het lijntje worden gehouden, zeker nu blijkt dat de financiering nog niet rond is. Belanghebbenden stellen dat de (juridische) kosten oplopen, terwijl een faillissement onvermijdelijk is. Zij menen dus dat de afkoelingsperiode niet moet worden verlengd.

De rechtbank wijst het verzoek tot verlenging van de afkoelingsperiode toe. De rechtbank acht het van belang dat Rabobank volgens de vennootschap positief tegenover het nieuwe financieringsvoorstel staat en dat ook de observator zijn vertrouwen heeft uitgesproken. De rechtbank oordeelt dat voldoende vooruitgang is geboekt in de aanbidding van het akkoord. Ook is niet gebleken dat belanghebbenden wezenlijk in hun belangen worden geschaad door verlenging van de afkoelingsperiode. Wel treft de rechtbank een voorziening. De observator moet de rechtbank na een maand schriftelijk informeren over de voortgang van de akkoordprocedure. De vennootschap moet de observator tijdig informeren over de stand van zaken met betrekking tot de gesprekken over de financiering met Rabobank, de verkoop van de huisjes en de omzetting van vestigingen van fullservice naar franchise. Ook moet de verdere voortgang van de akkoordaanbidding en financiering hiervan inzichtelijk worden gemaakt en moet een bijgewerkte liquiditeitsprognose worden overgelegd.

H.J. de Kloe, december 2021

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 08-10-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:6769

Zaaknummer: C/13/707270 / FT RK 21.775

Rechters: A.E. de Vos, M. Wouters en K.M. van Hassel

Advocaten: R.T. Mets en W. Altenaar

Wetsartikelen: 376 Fw en 379 Fw

RECHTSPRAAK

Bestuurder aansprakelijk voor faillissementstekort van ca. € 70.000, dat na beroep op matiging wordt verminderd tot € 25.000

Een bestuurder beroept zich met succes op artikel 2:248 lid 4 BW strekkende tot matiging van het bedrag waarvoor hij aansprakelijk is. De omstandigheden geven aanleiding tot een relatief aanzienlijke matiging.

In een hieraan voorafgaande procedure oordeelde het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden dat de bestuurder ('de bestuurder') van een failliete bv op grond van kennelijk onbehoorlijk bestuur aansprakelijk is voor het faillissementstekort. In de daarop volgende schadestaatprocedure vordert de curator betaling van het faillissementstekort van ca. € 70.000. Die vordering is bij verstekvonnis integraal toegewezen. De bestuurder komt in deze procedure echter in verzet en vraagt de rechtbank het bedrag waarvoor hij aansprakelijk is te matigen op grond van artikel 2:248 lid 4 BW.

De rechtbank zet eerst de bedoeling van de regeling van artikel 2:248 lid 4 BW uiteen. Voor de omvang van de aansprakelijkheid van bestuurders bij kennelijk onbehoorlijk bestuur geldt als uitgangspunt het tekort in het faillissement en niet de door het onbehoorlijk bestuur veroorzaakte schade. Voor de curator zou het anders vaak praktisch onmogelijk zijn om de omvang van de schade aan te tonen, omdat de onbehoorlijke taakvervulling vaak bestaat uit een reeks handelingen en nalatigheden. Op grond van artikel 2:248 lid 4 BW heeft de rechtbank de bevoegdheid het bedrag waarvoor bestuurders aansprakelijk zijn te matigen indien het bedrag haar bovenmatig voorkomt. Als gronden voor matiging worden in deze bepaling genoemd de ernst van de onbehoorlijke taakvervulling door het bestuur, andere oorzaken van het faillissement en de wijze waarop dit is afgewikkeld.

In de vorige procedure werd geoordeeld dat de bestuurder de boekhoudplicht van artikel 2:10 BW heeft geschonden doordat in de jaarrekeningen van 2011 tot 2014 geen melding is gemaakt van slapende betalingsverplichtingen van de failliet aan een andere vennootschap van de bestuurder. De niet vermelde betalingsverplichtingen zagen op huur, managementvergoeding

en het ter beschikking stellen van voertuigen. De bestuurder stelt in deze procedure dat de schending van de boekhoudplicht niet in verband gebracht kan worden met het faillissementstekort. De rechtbank gaat hierin mee en oordeelt dat er onvoldoende aanleiding is om aan te nemen dat het niet vermelden van de betalingsverplichtingen tot schade heeft geleid. Nergens blijkt uit dat schuldeisers van failliet ten onrechte zijn afgegaan op de juistheid van de financiële verslaglegging. Ook is niet gebleken dat de bestuurder zichzelf heeft bevoordeeld, ten nadele van de schuldeisers van failliet. Daarnaast heeft de bestuurder alles op alles gezet om regelingen te treffen met schuldeisers. De rechtbank ziet op grond van deze omstandigheden redenen om het bedrag te matigen.

De bestuurder wijst er verder nog op dat de totale schuldenlast op de faillissementsdatum ca. € 25.000 bedroeg. Hoewel nergens uit af valt te leiden dat de curator onnodig hoge kosten heeft gemaakt, is de rechtbank van oordeel dat er objectief gezien sprake is van een zekere wanverhouding tussen enerzijds het oorspronkelijke tekort op faillissementsdatum en anderzijds het gevorderde bedrag. Deze wanverhouding is een omstandigheid die de rechtbank meeweegt bij de matiging.

De rechtbank concludeert tot slot dat ter zitting bleek dat de bestuurder en de curator op enig moment overeenstemming hadden over een minnelijke regeling. De regeling hield in dat de bestuurder € 6.000 ineens en vervolgens nog een bedrag in termijnen zou betalen. Daaraan werd echter door de rechter-commissaris goedkeuring onthouden op de grond dat enkel genoeg zou worden genomen met betaling van € 10.000 ineens. Dit leidt er nu in beginsel toe dat de bestuurder hangt voor het hele tekort van ca. € 70.000. De rechtbank acht de negatieve consequentie voor de bestuurder bovenmatig in het licht van het feit dat hij het hogere schikkingsbedrag op dat moment kennelijk niet beschikbaar had. Het betreft een omstandigheid in het kader van de wijze van afwikkeling van het faillissement die tot matiging aanleiding geeft.

De rechtbank acht de aansprakelijkheid van de bestuurder voor het totale tekort in het faillissement bovenmatig en matigt het bedrag tot een totaal bedrag van € 25.000.

A.L.M. van Rooij, december 2021

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 08-12-2021

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2021:6583

Zaaknummer: C/05/391765 / HZ ZA 21-276

Rechters: P.F.A. Bierbooms

Advocaten: Stam, R. R. Stam en C. Cenik

Wetsartikelen: 2:248 BW en 2:10 BW

RECHTSPRAAK

Verzoek tot opheffing van beslagen in het kader van een afgekondigde afkoelingsperiode tijdens een WHOA-traject: een belangenafweging

Voor de vraag of een beslag ex artikel 376 lid 2 Fw dient te worden opgeheven, moet het belang van de beslaglegger bij handhaving ervan worden afgewogen tegen het belang van de schuldenaar bij opheffing van het beslag en de noodzaak daarvan om de onderneming voort te kunnen zetten.

In deze zaak staat een verzoek tot opheffing van beslagen in het kader van een in het WHOA-traject geldende afkoelingsperiode centraal. Artikel 376 Fw biedt de schuldenaar, of de herstructureringsdeskundige zo die is aangewezen, de mogelijkheid om de rechter te verzoeken een afkoelingsperiode af te kondigen jegens alle schuldeisers of een aantal van hen. Wanneer de afkoelingsperiode is uitgesproken, kan de rechtbank op verzoek van de schuldenaar of de herstructureringsdeskundige beslagen opheffen.

In casu heeft de bv op 15 oktober 2021 een startverklaring als bedoeld in artikel 370 lid 3 Fw gedeponerd bij de griffie van de rechtbank. Bij beslissing van 9 november 2021 is vervolgens op verzoek van de bv een afkoelingsperiode ex artikel 376 Fw voor de duur van twee maanden afgekondigd. In de tussenliggende periode heeft een van de schuldeisers van de bv ('de schuldeiser') ten laste van de bv conservatoir derdenbeslag laten leggen onder vier debiteuren van de bv. De bv voert de volgende drie argumenten aan ter opheffing van het beslag.

Ten eerste zou het derdenbeslag gelegd onder debiteur B volgens de bv gevolgen hebben voor de bereidheid van deze debiteur om een noodkrediet van € 500.000 ter beschikking te stellen ter voortzetting van de onderneming gedurende alsmede ter financiering van het WHOA-traject. Ten tweede zou het derdenbeslag onder de overige drie debiteuren, zijnde belangrijke zakenrelaties van de bv, zonder twijfel grote onrust veroorzaken bij hen. Tot slot stelt de bv dat zij het bedrag waarvoor beslag is gelegd nodig heeft om eventuele tegenvallers in de

liquiditeitsprognose voor het WHOA-traject te kunnen opvangen. Daarbovenop stelt de bv nog dat de schuldeiser door opheffing van het beslag niet wezenlijk in haar belangen wordt geschaad en verzoekt de rechtbank de uitspraak niet openbaar te maken.

Volgens de schuldeiser dient het verzoek van de bv tot opheffing van de gelegde beslagen juist te worden afgewezen, omdat haar belangen bij opheffing zeer wezenlijk worden geschaad. De rechtbank dient dus een belangenafweging te maken: voor de vraag of het beslag dient te worden opgeheven, zal het belang van de schuldeiser bij handhaving van het beslag moeten worden afgewogen tegen het belang van de bv bij opheffing van het beslag en de noodzaak daarvan om de onderneming te kunnen voortzetten.

Juist wegens deze belangenafweging komt de rechtbank tot de conclusie dat het beslag gelegd onder debiteur B niet wordt opgeheven. Ter zitting heeft de bv naar voren gebracht dat debiteur B, ondanks het onder hem gelegde beslag, bereid is het noodkrediet beschikbaar te stellen (zij het verminderd met het bedrag waarvoor beslag is gelegd). Daarnaast blijkt uit de overlegde liquiditeitsprognose dat de bv tot en met maart 2022, met gebruikmaking van het (verlaagde) noodkrediet, haar lopende verplichtingen kan voldoen.

Wat betreft de beslagen gelegd onder de overige drie debiteuren, de belangrijke zakenrelaties van de bv, pakt de belangenafweging anders uit. Het betreft grote opdrachtgevers van de bv en volgens de rechtbank heeft de bv voldoende aannemelijk gemaakt dat het van belang is dat de relatie met deze debiteuren op goede voet wordt voortgezet. Daartegenover staat dat het financiële belang voor de schuldeiser bij handhaving van deze beslagen ook zeer gering is (enkele honderden euro's). Deze beslagen worden dan ook opgeheven.

Tot slot nog het verzoek van de bv om publicatie van de beslissing achterwege te laten teneinde te voorkomen dat het besloten karakter van het WHOA-traject door publicatie wordt doorbroken. Volgens de rechtbank is het belang dat is gediend bij publicatie – het bijdragen aan rechtsvorming in zaken over het vrij recent in werking getreden WHOA-traject waartegen geen rechtsmiddelen open staan – zeer groot. Wel wordt de uitspraak geanonimiseerd, waardoor zo veel als mogelijk wordt voorkomen dat de eventuele verdere akkoordprocedure herleidbaar is tot de bv.

S. Renssen, december 2021

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 30-11-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:12146

Zaaknummer: 628423 HO RK 21/394

Rechters: B.A. Cnossen, A.E. de Vos en V.G.T. van Emstede

Advocaten: B. Besseling

Wetsartikelen: 376 Fw

RECHTSPRAAK

Afkondiging afkoelingsperiode hotelbedrijf en aanhouding artikel 378-verzoek

Een vennootschap die een hotelbedrijf exploiteert in Amsterdam wil een WHOA-akkoord aanbieden. De rechtbank kondigt een afkoelingsperiode af voor de duur van twee maanden. Een artikel 378-verzoek over de rang van een vordering van de gemeente Amsterdam wordt aangehouden om de gemeente in de gelegenheid te stellen een zienswijze in te dienen.

Een vennootschap die een hotelbedrijf exploiteert in Amsterdam verzoekt om de afkondiging van een afkoelingsperiode op grond van artikel 376 Fw. Door de coronacrisis is de omzet in 2020 met meer dan 80% gedaald ten opzichte van 2019, terwijl de vaste kosten gelijk zijn gebleven. De vennootschap verwacht dat de exploitatie vanaf oktober 2021 weer terugkeert naar een normaal niveau. De onderneming is onder normale omstandigheden rendabel.

De vennootschap wil binnen twee maanden een WHOA-akkoord aanbieden. Er heeft een forse kostenbesparing plaatsgevonden en de bestuurder van de vennootschap heeft een bedrag beschikbaar gesteld voor de financiering van het akkoord. De gezamenlijke schuldeisers zijn gebaat bij een akkoord en de afkondiging van een afkoelingsperiode, omdat de concurrente schuldeisers bij een faillissement geen uitkering kunnen verwachten. Om te voorkomen dat het akkoord doorkruist wordt doordat schuldeisers executoriale maatregelen nemen, is het nodig dat een afkoelingsperiode wordt afgekondigd.

Verder verzoekt de vennootschap op grond van artikel 378 lid 1 sub b Fw een uitspraak te doen over de rang van een vordering van de gemeente Amsterdam. Volgens de vennootschap is deze vordering concurrent, terwijl de gemeente meent een preferente vordering te hebben. In verband met de klassenindeling is het van belang te weten welke rang de vordering heeft.

De rechtbank kondigt een afkoelingsperiode af voor de duur van twee maanden. Er staat geld op een bankrekening voor betaling van de lopende verplichtingen. Als hierop beslag wordt gelegd, kan het bedrijf van de vennootschap niet worden voortgezet. Het afkondigen van een

afkoelingsperiode is daarom noodzakelijk voor het aanbieden van een akkoord. De vennootschap heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat het akkoord en de afkoelingsperiode in het belang zijn van de gezamenlijke schuldeisers.

De beoordeling van het artikel 378-verzoek houdt de rechtbank aan. Eerst wordt de gemeente Amsterdam in de gelegenheid gesteld een zienswijze te geven.

H.J. de Kloe, december 2021

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 29-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:6767

Zaaknummer: C/13/699390 / FT RK 21.282

Rechters: A.E. de Vos, M.C. Bosch en V.G.T. van Emstede

Advocaten: E. Walinga

Wetsartikelen: 376 Fw en 378 Fw

RECHTSPRAAK

Verlenging afkoelingsperiode WHOA. Geen gelegenheid tot indienen zienswijzen en verlenging is mogelijk na verstrijken afkoelingsperiode

De rechtbank verlengt de afkoelingsperiode met twee maanden nadat de afkoelingsperiode al was afgelopen. De rechtbank overweegt dat dit mogelijk is, mits het verlengingsverzoek is gedaan voor het verstrijken van de termijn. Derden worden niet in de gelegenheid gesteld een zienswijze te geven, omdat de afkoelingsperiode nog geen vier maanden heeft geduurd.

Een schuldenaar is bezig met het aanbieden van een WHOA-akkoord. Om die reden heeft de rechtbank op 29 maart 2021 een afkoelingsperiode afgekondigd voor de duur van twee maanden op grond van artikel 376 Fw (INS 2021-0353). In deze procedure verzoekt de schuldenaar op grond van artikel 376 lid 5 Fw om verlenging van de afkoelingsperiode voor de duur van twee maanden.

Opvallend is dat de rechtbank geen aanleiding ziet derden in de gelegenheid te stellen zienswijzen in te dienen op grond van artikel 376 lid 11 Fw, omdat de afkoelingsperiode nog geen vier maanden heeft geduurd. Verder overweegt de rechtbank dat het verzoek tot verlenging moet zijn gedaan voordat de afkoelingsperiode is afgelopen, maar dat de afkoelingsperiode niet voor die tijd verlengd hoeft te zijn.

Er ligt een akkoord voor bij de schuldeisers, zodat de schuldenaar belangrijke vooruitgang heeft geboekt in de totstandkoming van het akkoord. De verlenging is van belang voor de totstandkoming van het akkoord. De rechtbank wijst het verlengingsverzoek toe en verlengt de afkoelingsperiode, nadat deze al een paar dagen is afgelopen, met een termijn van twee maanden.

H.J. de Kloe, december 2021

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 03-06-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:6766

Zaaknummer: C/13/702556 / FT RK 21.494

Rechters: A.E. de Vos, M.C. Bosch en V.G.T. van Emstede

Advocaten: E. Walinga

Wetsartikelen: 376 Fw

RECHTSPRAAK

Vernietiging faillissement Tennor omdat standstill is overeengekomen met materiële schuldeisers

In eerste aanleg is Tennor failliet verklaard op verzoek van Corvallis, een schuldeiser met een vordering van ten minste € 35,9 miljoen. In hoger beroep zijn de operationele schulden voldaan, is een boedelkrediet aangetrokken voor betaling van de faillissementskosten en is met de materiële schuldeisers een standstill overeengekomen. Het hof vernietigt daarom het faillissement.

De rechtbank Amsterdam heeft Tennor Holding B.V. ('Tennor') failliet verklaard op verzoek van Corvallis Navigation Panama S.A. ('Corvallis'). Tennor is ten minste € 35,9 miljoen verschuldigd aan Corvallis en Corvallis heeft diverse steunvorderingen aangedragen die voortvloeien uit veroordelende vonnissen. De faillietverklaring wordt in hoger beroep bestreden, omdat Tennor met Corvallis een standstill is overeengekomen. Die houdt in dat Corvallis gedurende zes maanden niet overgaat tot opeising van haar vordering en zich niet zal verzetten tegen de vernietiging van het faillissementsvonnis.

Tennor heeft haar schulden verdeeld in drie categorieën: operationele schulden, materiële schulden en boedelschulden. Tennor voert aan dat de operationele schulden zijn betaald. Met alle materiële schuldeisers, waaronder Corvallis, is een standstill overeengekomen voor de duur van zes maanden. Voor betaling van de boedelschuldeisers is een boedelkrediet aangetrokken waarmee de faillissementskosten betaald kunnen worden.

Bij deze stand van zaken vernietigt het hof het faillissement. De faillissementskosten, waaronder het salaris van de curator van € 212.325,60, worden ten laste van Tennor gebracht.

H.J. de Kloe, december 2021

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 21-12-2021

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2021:3983

Zaaknummer: 200.302.201/01

Rechters: M.L.D. Akkaya, J.C.W. Rang en G.H. Lankhorst

Advocaten: M.L.M. Bindels, L.J.J. Kerstens, R.M. Leeuwenburgh, R. le Grand, G.P. de Gruijter, F.D. Crul, J.H. Coops, H. Kleinveld, K.P. Hoogenboezem, P. Kuipers, M.L.J. Noldus, mr. B.F.H. Rumora-Scheltema, J.M. Hummelen, F. Eikelboom, D. Nijkamp, P.E. Hendriksen, S. Renshof, D.B. de Feij en Ö. Turgut

Wetsartikelen: 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

Faillietverklaring natuurlijk persoon met visgroothandel

Het verweer dat de vordering van verzoekster is ontstaan door leveringen vis aan de broer van de schuldenaar is onvoldoende onderbouwd. Door het doen van deelbetalingen is de vordering erkend. De rechtbank spreekt het faillissement uit.

Nederlof's Vishandel B.V. verzoekt de faillietverklaring van een natuurlijk persoon. De vordering ziet op vis die is geleverd aan Fishily visgroothandel, volgens Nederlof's Vishandel de voormalige visgroothandel van de schuldenaar. Er is ook een steunvordering aangevoerd van Haring en Zeevis groothandel Atlantic.

De schuldenaar stelt dat zijn broer ook een visgroothandel heeft en de vis heeft afgenomen, maar hij wil zijn verantwoordelijkheid nemen. Hij heeft daarom diverse deelbetalingen gedaan, maar kan door de verminderde inkomsten in verband met corona niet aan zijn betalingsverplichtingen voldoen. Hij heeft schuldhulpverlening aanvraagd bij de gemeente, maar door drukte is zijn aanvraag niet in behandeling genomen.

De rechtbank overweegt dat het standpunt dat aan de broer is geleverd niet aannemelijk is gemaakt. Met het doen van deelbetalingen heeft de schuldenaar de vorderingen juist erkend. De schuldenaar heeft ook geen bewijzen overgelegd waaruit blijkt dat een aanvang is gemaakt met schuldhulpverlening. De rechtbank oordeelt dat aan de voorwaarden voor de faillietverklaring is gedaan en spreekt het faillissement uit.

H.J. de Kloe, december 2021

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 14-12-2021

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2021:12445

Zaaknummer: FT RK 21.386

Rechters: M. Aukema

Advocaten: E.T. van den Hout

Wetsartikelen: 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

Faillissementsverzoek afgewezen omdat geen concrete steunvorderingen zijn aangevoerd

Volgens de rechtbank blijkt summierlijk van het vorderingsrecht van verzoekster en is sprake van pluraliteit. Toch verkeert de schuldenaar niet in de faillissementstoestand, omdat geen concrete steunvorderingen zijn aangevoerd die niet of te laat zijn betaald.

Renewi Nederland B.V. verzoekt om de faillietverklaring van Wij Afval B.V. Renewi stelt een vordering te hebben van ongeveer € 160.000. Gelegde conservatoire beslagen hebben vrijwel geen doel getroffen en volgens de laatste gedeponeerde jaarrekening heeft Wij Afval een negatief eigen vermogen van ongeveer € 280.000. Wij Afval voert verweer en stelt dat een deel van de betalingen die zij heeft gedaan niet door Renewi is verwerkt. Verder stelt Wij Afval schade te hebben geleden door de opzegging van het samenwerkingsverband tussen partijen. In een door Renewi gestarte bodemprocedure heeft Wij Afval om die reden een forse reconventionele vordering ingesteld.

De rechtbank stelt vast dat de vordering van Renewi weliswaar deels is betwist, maar ook voor ongeveer € 110.000 is erkend. Er blijkt dus summierlijk van het vorderingsrecht van Renewi. Wij Afval heeft ook erkend meerdere schuldeisers te hebben, maar daarbij gesteld dat dit gewone handelscrediteuren zijn. De rechtbank stelt vast dat ook is voldaan aan het pluraliteitsvereiste. Toch spreekt de rechtbank het faillissement niet uit, omdat Wij Afval niet in de faillissementstoestand verkeert. Daarvoor is volgens de rechtbank ten minste vereist dat meerdere met naam genoemde schulden niet of te laat worden voldaan.

H.J. de Kloe, december 2021

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 14-12-2021

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2021:13743

Zaaknummer: FT RK 21/781

Rechters: A.C.M. Höppener

Advocaten: A.M. van Heest en I.O. Svensson

Wetsartikelen: 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

Toewijzing homologatieverzoek WHOA-akkoord

***Toewijzing homologatieverzoek in overzichtelijke WHOA-procedure.
Het feit dat het aangeboden bedrag niet zozeer de reorganisatiewaarde
vertegenwoordigt, staat niet aan homologatie in de weg.***

In de onderhavige beslissing wijst de rechtbank Amsterdam een homologatieverzoek toe in een overzichtelijke WHOA-procedure.

De totale schuldenlast van de schuldenaar bedroeg ruim acht ton. Voor het akkoord was een bedrag van ruim € 280.000 beschikbaar. Het akkoord werd gefinancierd door de aandeelhouders van de schuldenaar. De aandeelhouders hadden de aandelen in de schuldenaar recentelijk overgenomen en zich daarbij gecommitteerd tot het aanbieden van een akkoord.

De klassenindeling en het uitkeringspercentage per klasse onder het akkoord zagen er als volgt uit:

1. Separatist: 100%;
2. Schuldeiser eigendomsvoorbehoud: 100%;
3. Preferente schuldeiser: 40%;
4. Concurrente schuldeisers: 20%.

De eerste drie klassen – alle drie bestaand uit slechts één schuldeiser – stemmen voor het akkoord. Ook in de klasse concurrente schuldeisers vertegenwoordigen de voorstemmers bijna 97% van het totaal aan vorderingen.

De rechtbank onderzoekt alleen of een of meer van de algemene afwijzingsgronden van artikel 384 lid 2 Fw zich voor doen. Op de aanvullende weigeringsgronden van artikel 384 lid 2 t/m 5 Fw is geen beroep gedaan.

Aan de ingangstoets voor de WHOA is volgens de rechtbank voldaan, omdat de bank het krediet al had opgezegd en het faillissement volgens de rechtbank onafwendbaar lijkt zonder het bedrag dat aan de schuldenaar ter beschikking is gesteld onder voorwaarde van homologatie van het akkoord. Op de totstandkoming van het akkoord en de klassenindeling heeft de rechtbank niets aan te merken. Ook is volgens de rechtbank de nakoming van het akkoord voldoende gewaarborgd.

Wel overweegt de rechtbank dat het aangeboden bedrag 'niet zozeer is gepresenteerd als de reorganisatiewaarde van verzoekster, maar veeleer is gebaseerd op de wensen van de schuldeisers en de financiële draagkracht van de schuldenaar (...)'. Het is niet geheel duidelijk in het kader van welke afwijzingsgrond deze overweging van de rechtbank geplaatst moet worden. Het staat niet aan homologatie in de weg. In dit kader wijst de rechtbank erop dat (1) het overgrote deel van de schuldeisers voor het akkoord heeft gestemd, (2) er sprake is van een onderneming van bescheiden omvang, en (3) dat niet is gebleken van bezwaren van schuldeisers tegen het aangeboden bedrag.

J.F. Fliek, december 2021

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 03-09-2021

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2021:6770

Zaaknummer: C/13/706216 / FT RK 21.710

Rechters: A.E. de Vos, M.C. Bosch en K.M. van Hassel

Advocaten: P.C.M. Ouwens en M. Kooiman

Wetsartikelen: 383 Fw, 384 Fw en 370 Fw